

Böyle Dönecek Dünya-2

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (54.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Vazifesi belli Peygamber'in: Cenneti ve cehennemi hatırlatmak. Peygamber aleyhisselam, elinde her şeyi düzelten çubuğu olan biri değil. Sadece sonuçları ve Allah'ın azabının hak olduğunu hatırlatıyor.

"Nitekim biz, kitabın bir kısmına iman edip bir kısmını inkâr edenlere de azap indirmiştik." Yani bu sizinki yeni bir olay değil. Önceki ümmetler de böyle yaptılar ve gelecekte de devam edecek.

Kur'an'ı parçalamak, sayfalarını yırtmak değil. Müşriklerin parçalayacağı bir Mushaf yoktu ortada zaten; yazılı değildi. Ama beğenip beğenmedikleri, uygun bulup bulmadıkları, yararlı görüp görmedikleri ayetler vardı. Keyiflerini Kur'an üzerinden tatmin etmek istiyorlardı ve Peygamber aleyhisselamın göğsünü daraltan da buydu.

"Rabbine yemin olsun ki elbette biz onların hepsini hesaba çekeceğiz ve yaptıklarının hesabını onlara elbette soracağız." Rabbine yemin olsun, sözü Allah'ındır. Allah niye kuluyla yemin ederek konuşur? Yemin etmese de biz Allah'ın hesap soracağını, Züntikam olduğunu kabul ettiydik. Bu ayetleri dinleyen de zaten müşrikler değil. Ayetlere yüzde yüz iman edenlerle konuşuyor Kur'an. Allah yemin ediyor – hem de kendisine.

Çünkü mümin, Allah'a iman eder ve teslim olmuştur Rabbine. Ama o yemindeki ağırlığı duydukça, olmadan önce olmuş gibi kabul eder bu hesaplaşmayı. Bu sefer ayetleri dinlerken zevk içinde coşar mümin. Allah seni Peygamber olarak gönderecek, onlar senin göğsünü daraltacak ve bu öyle unutulup gidecek mi?..

İşte bu, müminlerin huzur içinde dinleme zevki ve huşusu artsın diyedir. Yoksa Ebu Bekir radiyallahu anhin yeminsiz ayetlere bir itirazı yoktu ki Allah bir de yeminli ayetler koysun önüne.

"Sana emredileni açıkla." Allah, sıkıntıları bildiğini hatırlatıp hesap soracağını da söylediikten sonra görevde gevşeme olmadığını buyuruyor. Göreve devam. Olayların Peygamber'i ve ashabı ezmesi söz konusu değildi. O zaman küfür öne geçmiş olurdu.

Kâfirlerin hesabını Allah görecek ama iş hâlâ bizim üzerimizde. Allah, Aziz ve Züntikam; ama mümin de faaldir. "Öldüyse Resûlullah, o davada ben de ölürüm" diyen Enes ibni Nadr radiyallahu anh gibi.

"Elbette biz seninle alay eden o müşriklerin hakkından geliriz. Onlar Allah'tan başka bir ilah daha bulunduğunu kabul edenlerdir. Ama yakında başlarına gelenleri öğreneceklerdir. Onların söyledikleri yüzünden göğsünün daraldığını elbette biliyoruz."

Allah biliyor. Hem Peygamber'ini âlemlere rahmet olarak gönderdi ve herkesten çok onu seviyordu hem de "Sana emredilene devam et" buyurdu. Yorulmak, geri çekilmeye ruhsat oluşturuyor. Sıkıntıların çokluğu taviz nedeni olmamalı. Sen hakkı söylemeye devam et; Allah haktır, cennet vardır, Kur'an kitabımdır.

"Sen Rabbini hamd ile tespih et." Allahuekber. Bütün bu olaylar senin için sıkıntı oluşturuyor ama elinde Fatıha suresi var, büyük Kur'an senin elinde. Böyle olduğu gibi sıkıntılar karşısında da hamd ve tespih

et, "secde edenlerden ol." Secde namazın sembolü. Yani daraldıysan namaza gitmeni işaret ediyor Allah. "Ve sana ölüm gelinceye kadar Rabbine kulluğa devam et." Allah, bir savaş kazanılınca rahata kavuşulmasını vaat etmiyor, ölüme kadar ibadete devam etmeyi vurguluyor.

Kardeşlerim,

Bu aşu damarımıza iyice girsin, gün geçmeden kanımıza karışsın diye ayetlerdeki bazı kelimelere dikkati çekelim. Hem Allah'ın, Kur'an'ımızın ve Peygamber'imizin lisanını öğrenmiş olalım hem de bu ayetleri okur ve dinlerken hazla kuşatılmış olalım. **وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ** "Kıyamet mutlaka kopacaktır." **السَّاعَةَ** kıyamet demek. O büyük hesaplaşma, müminin bir numaralı tesellisi. **فَاصْنَعِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ** "Bu sebeple sen onlara iyi davran." Hani doktorlar, bu hastayı eve götürün ve dediklerini de yapın, derler ya; işte müşrikler ve Allah'ın şeriatının dışında başka sistem peşinde koşanlar da böyledir.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ Bu ayeti, hem Arapçası hem Türkçesiyle zihnimize nakşedelim. Dertleri saydıktan sonra Allah Teâlâ, "Senin Rabbin tam ve mükemmel yaratan bir Allah'tır" buyuruyor. Yani Ebu Cehil'i yaratması da onun büyüklüğünü gösteriyor. Bırak beni de kullarını sapıttırayım, diyen İblis'i yaratması da Allah'ın büyüklüğündendir. Ve bilerek yaptı bütün bunları. Çünkü (ayetin sonunda dendiği gibi) el-Alim'dir o.

Bir çocuğun cansız bedeni kıyıya vurmuş; o çocuk iki yaşındaydı ama Allah, onun yaratılmasından iki milyon sene önce de biliyordu sonunun öyle olacağını.

إِسْرَءِيلَ ise "yedi ayet"tir ve Fatiha'ya işaret eder. Sadece mezarlıklarda tekrarladığımız Fatiha'yı öyle olmaktan çıkarıp âlemlerin Rabbinin Fatiha'sıyla hayat bulmak üzere okumalıyız. Çünkü Allah, ruhumuz daraldığında işaret ediyor Fatiha'ya. Doktora talebelerini, "sana yedi ayeti indirdik" ifadesindeki okyanus gibi derinliği düşünmeye teşvik etmek lazım. Kim bilir bu ümmetin kurtuluşuyla ilgili en ciddi reçeteler Fatiha suresinde yüklüdür ama hâlâ bilemedik.

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا "Onların elindekilere de bakma" çünkü senin elinde Kur'an var. Hatta tek başına Fatiha suresi var. **وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخُفِّضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ** "Üzülmene de gerek yok, sen müminlere kol kanat ger." Yani zor zamanında sana müminler lazım. O grup bu mezhep-fırka-vakıf diye ayrılırsan "kol kanat ger"i Kur'an'dan silmen gerekir.

Allah, zor günlerde müminler birbirlerini bağrılarına basarlarsa çare sözü veriyor.

إِنَّا كَفَيْنَاكَ "Sana yeteriz" demek. Bu da mecazîdir ve "senin adına biz o hesabı görürüz" anlamına gelir.

أَنْتَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يُفُولُونَ "Göğsünün daraldığını görüyoruz." Sahile vuran çocuk bedenlerini Allah görmüyor mu, diye edebi kıtlar soruyorlar. Göğsü daralan Peygamber'ini de görüyordu Allah; ama insanları helak etmek için Cebrail'i göndermedi. Bebekler Peygamber'in göğsünden daha mı değerli?

Allah, Peygamber'ini üzenleri de hemen helak etmedi çünkü Allah'ın kaderinde yazan şeylerin vakti henüz gelmemişti.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ "Ve sana ölüm gelinceye kadar kulluğa devam et." Ölüm gelinceye kadar; işler sıkışınca da değil. Demek ki ölmeden dinlenmek yok.

Kardeşlerim,

Bu ayetler; insanlığın, cinlerin ve meleklerin en değerlisi olan Muhammed aleyhisselama indi. Şu kâinat üzerinde, bir toprak parçası olarak daha iyisi asla var olmayacak Mekke şehrinde indi. İlk defa Cebrail okudu, Resûlullah aleyhisselam ve daha sonra çoğu Bedir'de gazi, Uhud'da şehit olup Rabbine giden ashab-ı kiram dinledi.

Kur'an'ın hiçbir ayeti o güne mahsus da değildi.

“Göğsünü daraltan” şeylerin “ölüm gelinceye kadar” devam edeceğini söylüyor ayet. Emekliliği yok. Bir olaydan sonra düzelecek diye bir vaat de yok. Çocuklarımızı dört yıllık okul programlarına hazırladığımız ya da kısır konularda tartışmaya kendimizi ayırdığımız için elimizdeki yedi ayetli Fatiha suresi bile yetecekken bu büyük Kur’an yetmez hâle geldi –şüphesiz ki bu arıza Kur’an’dan değil.

Dünya böyle dönecek. Nuh aleyhisselama gemi oldu, böyle döndü. Yunus aleyhisselamın ümmetine hidayet oldu, böyle döndü. Kureyş inatlaştı, Allah Bedir’de zafer verince böyle döndü.

Sadece Hicr suresinin on beş ayetini aldığımızda bile Rabbimizin, bizi ne kadar büyük bir projenin iman edenleri ve ona teslim kulları olarak seçtiğini görüyoruz. Peygamber’ine dahi ucuz vaadi yok Allah’ın.

Kıyametin kopacağını haber veriyor ayetler. Allah’ın bütün kudretini kıyamet kopmadan önce göstermesini istemek, dünyayı yaratmasının tecellisine aykırı. **Allah, ümmet-i Muhammed’i kıyamete kadar sabredip direnebilecek diye gönderdi. İçinden üç-beşi bu kudrette olmayabilir; ama ümmet bu kudrettedir.**

Endülüs çöktüğünde ümmet çökmedi. Bazı hatalardan dolayı oradaki nesil gitti ama Kerim olan Allah’ımız, o topraklardaki şeriatını yeniden ihya edecektir. Çünkü ebedî ölüm, ümmetimizin kaderinde yoktur. Bu durum, Orta Doğu’daki eski ümmetlerin kaderinde vardı; öbür peygamber gelecek ve din yenilenecekti. Arada da bir fetret dönemi, tampon bölge olurdu. Son Peygamber’den sonra ise bu olmayacak. Bugün küfrün en azgın olduğu yerler neresiyse dünyada, Allah bilir ya, güneşi de oradan doğurtacaktır Allah.

Bunun için genç kardeşlerim,

Hafızlar bile bunu müdrik olamayabilir, bize din öğreten hocalarımız bile ‘ama’ ile cümlelerine başlayabilirler; siz siz olun, bu ayeti ilk defa dinlediğinde “öyledir Rabbim” diyen Ebu Bekir radiyallahu anh gibi olun –ki Allah sizi onunla buluştursun kıyamet günü. Hele gençlerimiz, sulanmamış ve kirletilmemiş beyinleri varken bu delikanlılığı göstermelidirler.

Allah’ın, Peygamber’ine bile sözü “ölünceye kadar” ise gençlerimiz, dört-beş yıllık planlamalarla ömür tüketmemelidirler. Mesele, Kur’an’ımızı el-Kur’anu’l-Azim olarak görmek meselesidir. Adını anarken dahi yüceliği dilimizden dökülmesi gereken bir kitabımız var. 114 suresi var ve bir suresinin 14 ayetinden bu heyecanı alabiliyoruz. Elhamdülillah. Bir de 114 suresinin hepsine bu heyecanla dalsak önümüzde küfrün ve şeytanın orduları durabilir mi?

Önce iman. Allah hesabını soracağını söylediye soracaktır. Bedir’de sorduğu hesap mıydı Ebu Cehil’e? Eğer öyleydi ise paçayı kurtardı demektir Ebu Cehil. Hayır. Ebu Cehil’e orada olan, hesap yerine sevk edilmekte. Henüz ne onun ne firavunun hesabı görülmedi, sevkıyatı yapıldı.

Bu imanı yüreklerimize yeniden oturtmalıyız. Hicr suresinin bu ayetleri de başlangıç vesilesi olmalı.

Biz de tıpkı ashab-ı kiram gibi birbirimize Rabbimizi hatırlatma saatleri yapmalıyız. Şu gökleri, yeri ve ikisi arasındaki şeyleri Allah gelişigüzel mi yaratmış, Everest tepesi tesadüfen mi olmuş... yoksa olduğu gibi murat edip hak üzere mi yapmış Allah.

Allah bu Kur’an’ı ölüleri diriltten bir kitap yaptı. Tamamını kuşatmasak da bir suresinden on ayeti kuşatırız; o da bize Fatiha’nın ne azametli bir sure olduğunu anlatır. Bir iki sene sonra da namaza durduk mu, Efendimiz aleyhisselamın Bilal radiyallahu anha, “Rahatlat bizi Bilal” deyip ezan okutması gibi hissederiz, meğer buymuş rahatlama, deriz. Çünkü Allah, daralınca rahatlamak için Fatiha’yı göstermişti.

Hicr suresinin sonları, bu bakımdan, dünyanın yörüngesini gösteren ayetlerden oluşmaktadır. Bu ayetleri böyle anlamak gerekiyor. Rabbimizin lütfu ve inayetine sığınıyor, Ebu Bekir’i rahatlattığı gibi

bizi de bu ayetlerle rahatlatmasını diliyoruz. Bu ayetleri okudukça Bedir'e koşulduğu, ashab-ı kiramın terliklerle orduların karşısına yürüdüğü hatta bu ayetlerin tek bir kelimesini dahi anlayacak ilimleri olmadığı hâlde sadece Allah'ın dediğinin doğru ve şehitliğin hak olduğunu bilerek Çanakkale'ye koşulduğuna göre...

Biz bu ayetlerin anlamı üzerinde bu kadar durduktan sonra biiznillah, elbette bir şeyler yaparız. Hiçbir şey yapamasak da şeytanın eritmesine karşı dururuz.

Kendim ve bütün mümin kardeşlerim adına böyle istimdat ediyorum. Kerim ve Latif olan Rabbimden istiyorum. Bizden önce isteyenlere verdi bunu. İskilipli Atıf'a, Hasan el-Benna'ya verdi ve adlarını payidar etti.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.